

Sygn. akt I ACa 991/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	<i>Sędzia S.A. Tomasz Szabelski</i>
Sędziowie:	<i>S.A. Dorota Ochalska-Gola</i> <i>SO (del) Joanna Walentkiewicz-Witkowska</i>
Protokolant:	St. sekr. sąd. Julita Postolska

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2013 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa **G. S.**

przeciwko **W. Ż.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 31 maja 2012 roku, sygn. akt XGC 508/11

I/zmienia zaskarżony wyrok na następujący :

„ 1/ utrzymuje w mocy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 5 sierpnia 2011 roku przez Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie X GNc 599/11 w zakresie kwoty 73.143,97zł (siedemdziesiąt trzy tysiące sto czterdzieści trzy złote dziewięćdziesiąt siedem groszy) i odsetek ustawowych od tej kwoty od dnia 5 lipca 2011 roku;

2/ uchyla nakaz zapłaty wydany w sprawie X GNc 599/11 w pozostałej części i oddala powództwo;

3/ zasądza od G. S. na rzecz W. Ż. kwotę 1984,11 (jeden tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt cztery złote jednaście groszy) tytułem kosztów procesu.”

II/ oddala apelację w pozostałej części;

III/ zasądza od G. S. na rzecz W. Ż. kwotę 2013,38 zł (dwa tysiące trzynaście złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;

IV/ nakazuje pobrać od powoda G. S. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 5.116,18 (pięć tysięcy sto szesnaście złotych osiemnaście groszy) tytułem nie uiszczonej opłaty od uwzględnionej części apelacji;

V/ nakazuje zwrócić pozwanemu W. Ż. ze Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Łodzi kwotę 1173,48 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt trzy złote czterdzieści osiem groszy) tytułem pozostałej części zaliczki na wynagrodzenie biegłego, uiszczonej w dniu 17 stycznia 2013 roku, zaksięgowanej w księdze sum na zlecenie pod pozycją 1.

Sygnatura akt I ACa 991/12

UZASADNIENIE

Nakazem zapłaty z dnia 5 sierpnia 2011 roku, wydanym w postępowaniu nakazowym w sprawie X GNc 599/ 11 Sąd Okręgowy w Łodzi- X Wydział Gospodarczy

nakazał pozwanemu W. Ż., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) s.c., aby zapłacił stronie powodowej –G. S., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) kwotę 188.672,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 5 lipca 2011 roku, kwotę 2.359,00 zł tytułem kosztów sądowych oraz kwotę 3.617,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego - w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wniósł w tymże terminie zarzuty.

Zarzuty od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając orzeczenie w całości, wniósł W. Ż., żądając uchylenia orzeczenia, oddalenia powództwa oraz zasądzenia od powoda zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych.

Po rozpoznaniu zarzutów, wyrokiem z dnia 31 maja 2012 r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie XGC 508/111 uchylił powyższy nakaz zapłaty w części dotyczącej kwoty 12.271 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 5 lipca 2011 r. do dnia zapłaty i w tym zakresie oddalił powództwo, a nadto uchylił nakaz zapłaty w części orzekającej o kosztach postępowania i zasądził od pozwanego W. Ż. na rzecz powoda G. S. kwotę 5.127,68 tytułem zwrotu kosztów procesu. W pozostałej części utrzymał w mocy wydany uprzednio nakaz zapłaty.

Rozstrzygnięcie Sądu zostało oparte na ustaleniach faktycznych, których kluczowe elementy są następujące:

Powód - G. S. jest przedsiębiorcą, wpisanym do rejestru przedsiębiorców, prowadzonego w ramach Ewidencji Działalności Gospodarczej przez Burmistrza Miasta T. pod numerem (...). Do przedmiotu jego działalności, prowadzonej pod nazwą (...), należy m.in. sprzedaż hurtowa odzieży i obuwia.

Pozwany W. Ż. jest przedsiębiorcą, wpisanym do rejestru przedsiębiorców, prowadzonego w ramach Ewidencji Działalności Gospodarczej przez Wójta Gminy P. pod numerem (...) -65. Do przedmiotu jego działalności, prowadzonej pod nazwą (...) s.c. (spółka cywilna (...)) należy sprzedaż detaliczna odzieży.

W dniu 1 marca 2007 r. powód zawarł ze współnikami spółki cywilnej (...), za których działał pozwany jako współnik, umowę sprzedaży, obejmującą sprzedaż przez firmę powoda wyrobów w ilościach i asortymencie, określonych w odrębnych zamówieniach. Zgodnie z § 3 umowy spółka cywilna miała dokonywać płatności za towar sprzedany przez powoda na warunkach rozliczeń towarowo-pięniężnych, zaś zgodnie z § 4 zd. 1 umowy powodowi należały się odsetki za opóźnienie w płatności w wysokości 3% dziennie. W § 6 postanowiono, że na poczet przyszłych zobowiązań z tytułu dostawy towarów przez powoda, kupujący w dniu zawarcia umowy mieli wydać powodowi weksel własny in blanco z deklaracją wekslową, określającą zasady wypełnienia weksla.

Na początku współpracy współnicy spółki cywilnej (...) wystawili i wydali powodowi weksel na kwotę - 20 tys. zł, a gdy współpraca zaczęła się rozwijać pozwany wydał powodowi weksel własny in blanco, nie zawierający wskazania sumy wekslowej. Jednocześnie 26 marca 2007 r. pozwany, działając jako współnik spółki cywilnej (...), podpisał deklarację wekslową, zgodnie z którą posiadacz weksla in blanco był uprawniony do jego wypełnienia, przy czym kwota wekslowa

mogła obejmować należność główną, odsetki i inne świadczenia uboczne oraz koszty postępowania w celu dochodzenia należnych roszczeń od wystawcy weksla , data weksla nie mogła poprzedzać dnia wymagalności .

Pozwany nie był umocowany do podejmowania takich czynności w imieniu i na rzecz wspólników spółki cywilnej (...), bowiem umowa spółki nie pozwalała na dokonanie takich czynności bez zgody drugiego wspólnika.

Sąd przyjął, że najstarszą fakturą, wierzytelność z której składała się na kwotę dochodzoną pozwem , jest faktura VAT nr (...) z 2 maja 2009 r., płatna do 2 czerwca 2009 r. W dniu 25 stycznia 2011 r. powód wystawił podpisaną przez siebie, na pozwanego fakturę VAT nr (...), wskazując jako jej tytuł "garnitur męski ", na kwotę 133.738,66 zł, płatną do 11 marca 2011 r., została ona wystawiona na przeceny garniturów. Fakturę tę pozwany otrzymał w marcu -kwietniu 2011 r. Została ona później skorygowana poprzez obniżenie o 13.019,87 zł fakturą korygującą VAT nr (...).

Współpraca powoda ze spółką cywilną pozwanego zwykle wyglądała w ten sposób, że gdy jego przedstawiciel -D. S. dostarczał towar, wypisywał ręcznie fakturę VAT, na której podpisywał się któryś z wspólników spółki cywilnej (...). Podczas takiej wizyty wspólnicy spółki cywilnej płacili gotówką powodowi za towar za okres, jaki minął od poprzedniej wizyty jego przedstawiciela, a na każdą z tych wpłat były wystawiane dokumenty KP , zapłaty dokonywano także przelewami. Powód przyjmował również od spółki cywilnej (...) zwroty towaru i wtedy wystawiana była faktura korygująca.

Wiosną 2011 r. przedstawiciel powoda stwierdził , że w spółce cywilnej (...) brakuje znacznej ilości towaru , za którą pozwany nie zapłacił . Z tego względu powód postanowił zakończyć współpracę. Początkowo, w lipcu 2011 r., ustalono , że spółka cywilna (...) zwróci powodowi towar, za który nie zapłaciła, ale następnie wspólnicy tej spółki oświadczyli, że towar na który zostały wstawione faktury VAT jest ich towarem i powód może co najwyżej domagać się zapłaty za ten towar

Weksel, podpisany przez pozwanego, powód wysłał 22 marca 2011 r., wpisując w nim sumę wekslową w wysokości 188.672,30 zł, płatną 4 lipca 2011 r.

Pismem z 14 lipca 2011 r. powód wezwał pozwanego do wykupienia weksla , opiewającego na kwotę 188.672,30 zł w terminie 2 dni od otrzymania wezwania, pod rygorem wszczęcia postępowania sądowego . Pozwany weksla nie wykupił.

Powyższe ustalenia skłoniły Sąd Okręgowy do uznania powództwa za zasadne w znaczącej części.

Po dokonaniu oceny zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Okręgowy przyjął, że weksel, na podstawie którego powód dochodził należności w sprawie, był wekslem niezupełnym w chwili wystawienia, który został wręczony przez pozwanego. Powód był więc pierwszym remitentem. Sąd przyjął także, że skoro deklaracja wekslowa została podpisana tylko przez pozwanego , to można przyjąć, że dotyczyła weksla podpisanego tylko przez pozwanego, a więc weksla in blanco.

Sąd podniósł także, że na stronie pozwanej , która w zarzutach od nakazu zapłaty powołała się na to, że wpisana przez powoda w wekslu kwota nie miała uzasadnienia w objętym zabezpieczeniem stosunku , spoczywał ciężar dowodu tej okoliczności pod rygorem nieuwzględnienia wniesionych zarzutów , podczas gdy pozwany nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu na okoliczność wadliwości kwoty wynikającej z umowy łączącej go jako wspólnika spółki cywilnej (...) z powodem , na którą został wypełniony sporny weksel.

W szeregu pism procesowych pozwany podnosił konkretne zarzuty przeciw czterem dokumentom , przywołanym przez powoda na uzasadnienie sumy wekslowej: fakturom VAT nr (...) oraz dokumentom KP nr (...). Żaden z tych zarzutów nie mógł jednak skutkować oddaleniem powództwa.

Analizując zarzuty, dotyczące tych dokumentów Sąd nie wykluczył, iż kompleksowe rozliczenie stron doprowadziłoby do wniosku , że rozliczenie dokonane przez powoda było wadliwe. Dokonanie takiego rozliczenia wymagało więc wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 § 1 KPC.

W niniejszej sprawie zaś pozwany nie zgłosił stosownego wniosku dowodowego. Nie było zaś dopuszczalne zastępowanie biegłych sądowych w ustalaniu okoliczności wymagających wiadomości specjalnych przez sąd.

Sąd uznał ostatecznie, że powód był w prawie uzupełniając sporny weksel kwotą 157.313,17 zł tytułem ceny za dostarczony towar.

W ramach roszczenia głównego powód żądał również odsetek od powyższej kwoty, w wysokości 19.087,58 zł. W tym zakresie pozwany nie podniósł jakiegokolwiek zarzutu ani co do zasady, ani wysokości takiej wierzytelności odsetkowej. W samej deklaracji wekslowej nie wskazano stopy odsetek, która znalazła się w umowie z 1 marca 2007 r., gdzie w § 4 zd. 1 przewidziano, że powodowi należały się odsetki za opóźnienie w płatności w wysokości 3%o dziennie. Zastrzeżenie takie jest w oczywisty sposób nieważne, jako sprzeczne z art. 359 § 1 KC, zgodnie z którym maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Również w zakresie kwoty 19.087, 58 złotych, która składała się na sumę wekslową i obejmowała odsetki pozwany nie udowodnił, by powód wypełnił weksel niezgodnie z zawartym porozumieniem.

Zarzut przedawnienia wierzytelności, na którą powód uzupełnił weksel Sąd uznał za niezasadny. Przyjął, że najstarszą fakturą, z której należność składała się na sumę wekslową była faktura nr (...) z dnia 2 maja 2009 roku, płatna w dniu 2 czerwca 2009 roku. Od dnia wymagalności wierzytelności z tej faktury do dnia wypełnienia weksla przez powoda w dniu 22 marca 2011 roku nie upłynęły dwa lata z art. 554 w zw. z art. 612 k.c. Termin płatności wierzytelności wynikających z faktur późniejszych także nie mógł przekroczyć terminu przedawnienia.

Powództwo zostało oddalone w zakresie kwoty 12.271,55 złotych, obejmującej opłatę od pozwu w wysokości 2.359 zł, kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 3.617 zł i kosztów windykacji w wysokości 6.295,55 złote. Koszty procesu nie mogą być zasądzone w ramach roszczenia głównego.

Wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi zaskarżył apelacją pozwany, obejmując zakresem zaskarżenia pkt. 2 wyroku, utrzymujący w mocy nakaz zapłaty w zakresie kwoty 176.400, 75 złote. Wyrokowi temu zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego:

-art. 554 k.c., poprzez błędne przyjęcie, iż weksel nie został uzupełniony o przedawnione wierzytelności, podczas gdy na fakturę VAT nr (...) składają się przedawnione wierzytelności,

-art. 506 § 1 k.c. poprzez uznanie że pozwany jest zobowiązany do zapłaty należności z faktury VAT nr (...), gdy jest to faktura obejmująca przedawnione wierzytelności z innych faktur,

-art. 106 i art. 29 ustawy o podatku od towarów i usług poprzez uznanie że pozwany jest zobowiązany do zapłaty należności z faktury VAT nr (...) która została wystawiona z naruszeniem tych przepisów.

2. naruszenie prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, art. 233 § 1 kpc, polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów,

- poprzez przyjęcie, iż wskazane w fakturze VAT nr (...) okoliczności odpowiadają rzeczywistości, gdy do wymienionej w niej sprzedaży nie doszło, a powód wskazał, iż jest to "nowa faktura obejmująca w swej treści pozycje pierwotnie korygowane."

- poprzez przyjęcie, iż pozwany nie udowodnił zarzutu nieistnienia roszczenia.

3. naruszenie prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, art. 232 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzenie z urzędu dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości, co miało istotny wpływ na wynik postępowania

Skarżący wniósł o:

- zmianę wyroku w zaskarżonej części, uchylenie w tym zakresie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa,
- ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu sądowi, przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.
- o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości na okoliczność wzajemnych rozliczeń stron i nieistnienia roszczenia powoda, z uwagi na to, iż po zapoznaniu się z uzasadnieniem wyroku Sądu, wynikała potrzeba jego powołania.

W uzasadnieniu apelacji pozwany wskazał, że na wierzytelność z weksla składa się również faktura VAT nr (...), której prawdziwość pozwany kwestionował, wskazując, iż do takiej sprzedaży nie doszło, a na dokumencie brak jest jego podpisu. Sam powód, sporządzając tabelę z zestawieniem, pozwalającym zrozumieć mechanizm wystawiania przez powoda faktur korygujących i nowych faktur, obejmujących w swej treści pozycje pierwotnie korygowane wyjaśnił, że faktura VAT nr (...) jest "nową" fakturą, zawierającą faktury korygowane fakturami korygującymi". Analiza przedłożonego przez powoda wraz z pismem zestawienia, której nie przeprowadził Sąd pierwszej instancji, prowadzi do wniosku, iż na fakturę VAT nr (...) składa się m.in. należność z faktury VAT nr (...) z dnia 1.08.2008 r. z terminem płatności do dnia 31.08.2008 r., przy czym wymieniona faktura, podobnie jak faktura (...) jest fakturą "korygującą", która nie dokumentuje dokonanej w rzeczywistości sprzedaży. W zestawieniu, składającym się na fakturę VAT (...) wskazana jest również faktura (...) z dnia 9 lutego 2009 r. płatna do dnia 9 marca 2009 r. Znajduje się w nim także należność z faktury VAT nr (...) z 26 marca 2009 r. którą pozwany również od początku kwestionował, a co do której Sąd przyjął, iż powód nie dochodzi w niniejszej sprawie kwoty z tej faktury.

Uzasadniając wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego apelujący podniósł, że uznanie przez Sąd, iż dokonanie rozliczenia stron wymaga wiadomości specjalnych, powinno skutkować, w tej konkretnej sprawie, dopuszczeniem dowodu z opinii biegłego z urzędu, zwłaszcza że przeprowadzenie przez sąd z urzędu tego dowodu stanowi jedyny sposób przeciwdziałania niebezpieczeństwu oczywiście nieprawidłowego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Apelacyjny dodatkowo ustalił:

Na mocy postanowienia z dnia 10 stycznia 2013 roku Sąd Apelacyjny dopuścił na wniosek pozwanego dowód z opinii biegłego księgowego, celem ustalenia salda rozliczeń między stronami z tytułu sprzedaży przez powoda odzieży na rzecz spółki, której współnikiem jest pozwany na dzień 22 marca 2011 roku z uwzględnieniem tych wierzytelności, których wymagalność przypadała po 22 marca 2009 roku, a w doniesieniu do faktury (...) biegły był zobowiązany zbadać wszystkie faktury cząstkowe, na podstawie których ta faktura została wystawiona i w rozliczeniu uwzględnić wierzytelności wymagalne po 22 marca 2009 roku.

Z opinii biegłego księgowego J. M., wynika że zadłużenie z tytułu wystawionych faktur VAT i wystawionych do nich faktur korygujących na dzień 22 marca 2011 roku i dowodów wpłat KP, których termin wymagalności przypada po 22 marca 2009 roku wynosi 160.939,87 złotych, wartość faktur VAT cząstkowych, na podstawie których faktura VAT (...) została wystawiona, a które są wymagalne przez 22 marca 2009 roku wynosi 81.315,96 złotych, zadłużenie po uwzględnieniu wierzytelności wymagalnych po dniu 22 marca 2009 roku wynosi 79.623,91 złotych (wnioski opinii biegłego k- 539 akt).

Opinia biegłego nie była kwestionowana przez strony, z tym, że zawierała ona kompleksowe rozliczenie wierzytelności między stronami, wykraczające poza ramy niniejszego procesu i z przyczyn podanych niżej jej wnioski nie znajdują wprost odzwierciedlenia w rozstrzygnięciu Sądu Apelacyjnego. Opinia ta zawiera w sobie zleconą analizę dokumentów, przedstawionych przez strony i nie zawiera żadnych nieprawidłowości, mogących podważyć jej wnioski i wyliczenia.

Sąd Apelacyjny zważył :

Zarzuty apelacji pozwanego okazały się częściowo zasadne i skutkowały zmianą zaskarżonego orzeczenia na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

Apelacja skoncentrowała się na zarzucie przedawnienia i przyjętych przez powoda metodach jego pominięcia w relacjach gospodarczych z pozwanym. Trafnie też apelujący skupił się na analizie faktury VAT nr (...) i zarzucił Sądowi Okręgowemu brak wystarczająco wnikliwej analizy tego i innych dokumentów, a w konsekwencji wyprowadzenie mylnych wniosków z zebranego materiału dowodowego.

Kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy mają dwa dokumenty, pochodzące od samego powoda, weryfikowane przez biegłego, których szczegóły umknęły uwadze Sądu Okręgowego. W odpowiedzi na zarzuty na k- 163 akt znajduje się tabela sporządzona przez powoda, obejmująca wykaz faktur – ze wskazaniem kwot należności głównej i odsetek, na których oparto kwotę, na którą uzupełniono weksel:

Obejmuje ona:

fakturę (...) - do zapłaty 19.40 złotych, odsetki 8,29 złotych razem 27,69 złotych

fakturę (...) - do zapłaty 614,99 złotych odsetki 254,69 złotych razem 869.68 złotych

fakturę (...) - do zapłaty 4.890 złotych odsetki 1952,78 złotych razem 6.842,78 złotych

fakturę (...) - do zapłaty 1.960 złotych odsetki 706,46 złotych razem 2.666,46 złotych

fakturę (...) - do zapłaty 275 złotych odsetki 97,16 złotych razem 372,16 złotych

fakturę (...) - do zapłaty 3.025 złotych odsetki 1045.57 złotych razem 4.070,57 złotych

fakturę (...) - do zapłaty 3.575 złotych odsetki 1192,58 złotych razem 4.767,58 złotych

fakturę (...) - do zapłaty 274,99 złotych odsetki 88,72 złotych razem 363,71 złotych

fakturę (...) - do zapłaty 7.860,01 złotych odsetki 2230,09 złotych razem 10.090,10 złotych

fakturę (...) - do zapłaty 1.960 złotych odsetki 495,96 złotych razem 2.455,96 złotych

fakturę (...) - do zapłaty 7.835,01 złotych odsetki 1918,18 złotych razem 9.753,19 złotych

fakturę (...) - do zapłaty 950,01 złotych odsetki 152,94 złotych razem 1102,95 złotych

fakturę (...) - do zapłaty 1.854,96 złotych odsetki 263,05 złotych razem 2118,01 złotych

fakturę (...) - do zapłaty 735 złotych odsetki 95,77 złotych razem 830,77 złotych

fakturę (...) - do zapłaty 120.718,79 złotych odsetki 8549,54 złotych razem 129.268,33 zł

fakturę (...) - do zapłaty 765,01 złotych odsetki 354,80 złotych razem 800,81 złote

Natomiast do pisma procesowego powoda z dnia 21 lutego 2012 roku została załączona tabela, która- jak to wskazał powód - pozwoli lepiej zrozumieć mechanizm wystawiania przez powoda faktur korygujących i nowych faktur obejmujących pozycje pierwotnie korygowane. Pozycje na fakturach, korygowane fakturami korygującymi składają się łącznie na fakturę (...). Zestawienie takie zawiera w sobie także opinia biegłego na k- 534 akt

Tabela powoda obejmuje zestawienie korekt, a kwoty brutto pochodzą z zestawienia biegłego:

do faktury (...) o wartości 1960 złotych, kwota brutto przed korektą -1960 złotych

do faktury (...) o wartości 10.404,87 złotych, kwota brutto przed korektą - 11.019,86 złotych

do faktury (...) o wartości 735 złotych, kwota brutto przed korektą - 735 złotych

do faktury (...) o wartości 735,01 złotych, kwota brutto przed korektą- 1.685,02 złote

do faktury (...) o wartości 1225 złotych, kwota brutto przed korektą - 1225 złotych

do faktury (...) o wartości 4655,01 złotych, kwota brutto przed korektą - 4655,01 złotych

do faktury (...) o wartości 3185,01 złotych , kwota brutto przed korektą- 3185,01 złotych

do faktury (...) o wartości 2695 złotych , kwota brutto przed korektą - 2695 złotych

do faktury (...) o wartości 6370,01 złotych, kwota brutto przed korektą - 6370,01 złotych

do faktury (...) o wartości 6.125,01 złotych , kwota brutto przed korektą -6.125,01 złote

do faktury (...) o wartości 79.555,94 złotych , kwota brutto przed korektą - 124.105,83 złote

do faktury (...) o wartości 5.279,69 złotych , kwota brutto przed korektą - 5554,68 złotych

do faktury (...) o wartości 2.240,04 złote , kwota brutto przed korektą - 2.240,04 złote,

do faktury (...) o wartości 4.160,08 złotych, kwota brutto przed korektą- 4435,08 złotych

do faktury (...) o wartości 2.880,05 złotych , kwota brutto przed korektą - 2880,05 złotych

do faktury (...) o wartości 8.235,32 złote , kwota brutto przed korektą - 30.050,60 złotych

do faktury (...) o wartości 6.074,69 złotych, kwota brutto przed korektą - 7.559,60 złotych

do faktury (...) o wartości 3.430,01 złotych, kwota brutto przed korektą- 3430,01 złote

do faktury (...) o wartości 3185,01 złotych, kwota brutto przed korektą - 3.185,01 złotych

do faktury (...) o wartości 1760,02 złotych, kwota brutto przed korektą - 1.760,02 złote

(uwaga : w zestawieniu powoda na k- 416 faktura (...) z k- 90 akt, została mylnie oznaczona jako (...)– faktura korygująca do niej o nr (...)znajduje się na k- 47 akt , w tabeli bieglego na k- 534 oznaczenie jest poprawne) .

Z porównania tych dwóch zestawień wynika, że należności z faktur objętych wekslem zawierają w sobie m.in. należność z faktury (...), a nadto należności z faktur (...). Natomiast sama faktura (...), objęta zestawieniem -z uwzględnieniem korekt- także zawiera w sobie należności z faktur (...)- tych samych które znalazły się w zestawieniu na 163 akt. Oznacza to podwójne uwzględnienie należności z czterech w/w faktur.

Z ostatniego zestawienia wynika nadto, że faktury (...) zostały skorygowane do poziomu „0”.

Dalsza analiza przedłożonego przez powoda wraz z pismem z dnia 21 lutego 2012 roku zestawienia, której nie przeprowadził Sąd pierwszej instancji, prowadzi do wniosku, iż na fakturę VAT nr (...) składa się m.in. należność z faktury VAT nr (...) z dnia 1.08.2008 r. z terminem płatności do dnia 31.08.2008 r. W zestawieniu składającym się na fakturę VAT (...) wskazana jest również faktura (...) z dnia 9.02. 2009 r. płatna do dnia 9.03. 2009 r.

Dla ustalenia, czy upłynął termin przedawnienia, konieczne jest ustalenie rodzaju roszczenia i terminu jego wymagalności. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z wieloma fakturami z różnymi terminami płatności. Sąd Okręgowy ustalił błędnie , iż najstarszą fakturą , należności z której dochodził powód była faktura VAT nr (...) z 2

maja 2009 r. płatna do 2 czerwca 2009 r., podczas gdy z zestawienia przedłożonego przez samego powoda wynika, iż dochodził on także należności z faktur VAT nr (...). Weksel został wypełniony w dniu 22 marca 2011 roku, a to oznacza, że wierzytelności z obu faktur wskazanych przez apelującego tj. (...) uległy przedawnieniu do dnia wypełnienia weksla przy przyjęciu dwuletniego terminu przedawnienia wskazanego przez Sąd Okręgowy .

Apelujący zasadnie podniósł także, że wystawienie szeregu faktur korygujących i faktur dokumentujących pozorne transakcje gospodarcze, do których w rzeczywistości nie doszło, jest niezgodne z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 Nr 177, poz. 1054 ze zm) . Przepisy ustawy o podatku od towarów i usług w art. 106 i art. 29 wyraźnie wskazują kiedy można wystawić fakturę VAT oraz fakturę korygującą i nie obejmują one sytuacji, z którą mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Z treści faktury VAT (...) (k- 354 akt) wynika, że została ona wystawiona na sprzedaż ponad siedmiuset sztuk garniturów , do której -jak podnosi pozwany i powód de facto przyznaje - w rzeczywistości nie doszło. Nie można również przyjąć, iż wystawienie nowej faktury VAT (...) obejmującej przedawnione wierzytelności z innych faktur (nr. (...)z dnia 1.08.2008 r., nr. (...)z dnia 9.02. 2009 r.) prowadzi do odnowienia długu, albowiem pozwany nigdy nie wyraził na to zgody.

Zasadny okazał się także zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy granic swobodnej oceny dowodów, poprzez brak wszechstronnego i zgodnego z doświadczeniem życiowym rozważenia materiału dowodowego, a w konsekwencji przyjęcie, iż wskazane w fakturze VAT (...) okoliczności odpowiadają rzeczywistości. Pozwany od początku zaprzeczał tej okoliczności, a powód w piśmie z 21 lutego 2012 roku wyjaśniał mechanizm jej wystawienia. Jeszcze raz należy podkreślić twierdzenia samego powoda ,że pozycje na fakturach objętych załączonym do tego pisma zestawieniem składają się na fakturę VAT Nr (...). Składając zeznania powód stwierdził w odniesieniu do faktury (...) „ faktura która jest sporna była fakturą wystawioną w wyniku korekt, które zostały wystawione do faktur wcześniej wystawionych i nie uregulowanych” . Mimo to Sąd przyjął, że okoliczności wskazane w fakturze odpowiadają rzeczywistości. Dość wspomnieć, że z uwagi na wysokość kwoty wynikającej z faktury rzutowała ona w sposób zasadniczy na treść rozstrzygnięcia, a de facto procedura jej wystawienia uniemożliwiała pozwanemu podniesienie zarzutu przedawnienia co do części roszczeń . W sprawie nie ma żadnych dowodów , potwierdzających by żądanie zapłaty wskazane z fakturze odpowiadało rzeczywistości.

W konsekwencji powyższego z faktury (...) pozostaje do zapłaty jedynie należność w kwocie 21.815,28 złotych z faktury (...) oraz 1484,91 złotych z faktury (...) - łącznie 23.300,19 złotych . Pozostałe należności z faktur, wynikające z zestawienia na k- 163 podlegały uwzględnieniu, z tym zastrzeżeniem - w relacji do tabeli biegłego w zakresie analizy faktury (...) - że z dokumentów księgowych wynikała kwota 550 złotych , ale powód sam wskazał, że dochodzi jedynie 19,40 złotych i taką kwotę Sąd Apelacyjny przyjął. Poprawność pozostałych wyliczeń zawartych w tabeli potwierdził biegły na k- 543- 544 akt. Poprawność wyliczenia odsetek ustawowych nie była kwestionowana przez apelującego i podlegała badaniu przez Sąd Okręgowy.

W świetle powyższego Sąd Apelacyjny uwzględnił żądanie zasądzenia należności z weksla do kwoty 73. 143,97 złotych wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 5 lipca 2011 roku . W pozostałym zakresie nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie X GNc 599/11 należało uchylić, a powództwo oddalić (art. 496 k.p.c)

Powód ostatecznie wygrał proces w 39% i w relacji do stopnia przegrania procesu, na podstawie art. 100 k.p.c został obciążony kosztami postępowania przed Sądem I instancji . Powód poniósł koszty w kwocie 5.976 złotych (w tym koszty zastępstwa procesowego 3617 złotych), zaś pozwany w kwocie 7075 złotych . Wobec tego po rozliczeniu kosztów na rzecz pozwanego przypadła kwota 1984,11 złotych .

Na podstawie art. 385 k.p.c. apelacja pozwanego podlegała oddaleniu w pozostałej części. Pozwany nie zdołał w apelacji podważyć prawidłowości wypełnienia weksla w zakresie uwzględnionej ostatecznie należności. Także jego zarzutów nie potwierdziła opinia biegłego, której metodologia rozliczeń i wnioski nie były co do zasady kwestionowane przez strony.

Jeśli chodzi o postępowanie apelacyjne to pozwany wygrał je w 58 % . Także w tym postępowaniu Sąd Apelacyjny rozliczył koszty na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. Koszty zastępstwa procesowego na rzecz pełnomocnika powoda wyniosły 2700 zł,(§ 6 pkt 6 oraz § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1349 ze zm.), a na rzecz pozwanego 3600 (§ 6 pkt 6 oraz § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu /Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm./- profesjonalny pełnomocnik pojawił się na etapie postępowania apelacyjnego). Pozwany poniósł także koszty związane z wydaniem opinii przez biegłego – 1826,52 złote. Łącznie poniesione koszty postępowania apelacyjnego stanowiły kwotę 8126,52 złote. To oznacza w ostatecznym rozliczeniu, że na rzecz pozwanego od powoda zasądzeniu podlegała kwota 2013,38 złotych ($8126,52 \times 58\% = 4713,38 - 2700$)

Na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst. jedn. Dz. U. z 2010 Nr 90,poz. 594 ze zm.) Sąd Apelacyjny nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 5116,18 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty od uwzględnionej części apelacji, a na podstawie przepisu art. 84 ust. 1 tej samej ustawy nakazał zwrot na rzecz pozwanego nadpłaconej zaliczki.